

Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen

Klaagschriftnummer: K/21.0008

De Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen behandelt het klaagschrift dat op 16 april 2021 (door de klachtencommissie ontvangen op 4 mei 2021) en de aanvulling op het klaagschrift dd. 6 mei 2021 (door de klachtencommissie ontvangen op 12 mei 2021) is binnengekomen bij de klachtencommissie. De klacht is ingediend door klager. De klacht richt zich tegen de beslissingen dd. 7 en 28 april 2021 om verplichte zorg te verlenen in de vorm van het aanbrenge van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen. In het klaagschrift heeft klager tevens verzocht om vergoeding van de geleden schade. De voor behandeling verantwoordelijke persoon is de psychiater, (verder ook te noemen: verweerster).

Verloop van de klachtprocedure

Het klaagschrift is ontvangen op 16 april 2021 en de aanvulling op de klacht is ontvangen op 12 mei 2021. In zijn klaagschrift heeft klager de Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen toestemming verleend om de informatie die relevant is voor de behandeling van zijn klacht in te winnen en in te zien. Het door verweerster opgestelde verweerschrift is ontvangen op 11 mei 2021. De toelichting van de patiëntenvertrouwenspersoon (hierna te noemen: pvp) is ontvangen op 17 mei 2021. De onderbouwing van het verzoek om schadevergoeding is ontvangen op 17 mei 2021. Op 19 mei 2021 zijn partijen telefonisch en schriftelijk op de hoogte gesteld van het dictum.

De klachtencommissie heeft het verzoek ontvangen om mevrouw S. en mevrouw S. als toehoorder aanwezig te laten zijn bij deze zitting in het kader van de Wvggz. Zowel klager als verweerster zijn akkoord met de aanwezigheid als toehoorders.

Schriftelijke stukken (klachtdossier):

- Klaagschriften dd. 16 april en 6 mei 2021;
- Toelichting patiëntenvertrouwenspersoon ontvangen op 17 mei 2021;
- Toelichting op verzoek tot schadevergoeding ontvangen op 17 mei 2021;
- Verweerschrift dd. 11 mei 2021.

Partijen hebben een afschrift van elkaars stukken ontvangen.

Inzage van het patiëntdossier van klager heeft voorafgaand aan de zitting plaatsgevonden. In verband met de maatregelen omtrent het Covid 19-virus heeft de zitting plaatsgevonden middels een beeldbel-verbinding via Microsoft Teams.

Hoorzitting van 18 mei 2021. Hieraan namen deel:

- klager, de vervangend pvp;
- verweerster;
- mevrouw S. & mevrouw S (toehoorders).

en voor de klachtencommissie:

- voorzitter klachtencommissie;
- psychiater, lid klachtencommissie;
- GGZ-agoog, lid klachtencommissie;

Voor de verslaglegging nam de ambtelijk secretaris klachtencommissie deel.

De inhoud van de klaagschriften, de toelichtingen van de patiëntenvertrouwenspersoon en het verweerschrift worden hier als herhaald en ingelast beschouwd.

De klacht

Klager heeft, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

Klager is van mening dat de redenen waarom zijn laptop en mobiele telefoon op 7 april 2021 werden afgenomen niet juist zijn. Er zou gezegd zijn dat klager onterechte beschuldigingen en onwaarheden zou hebben geuit op Facebook en per e-mail maar klager staat 100% achter zijn beweringen, hij heeft niets gepost wat niet waar is. Er zou door meerdere personen aangegeven zijn dat zij aangifte overwogen jegens klager door de uitlatingen die hij zou hebben gedaan maar klager heeft tot op de dag van de zitting niets van de politie gehoord over eventuele aangiftes. Bovendien weet alleen zijn naaste familie dat klager is opgenomen bij de FPA Zuidlaren dus maakt dat de opmerking dat er via de terreinbewaking signalen over aangiftes jegens klager zouden zijn binnen gekomen ook ongelooftwaardig.

Klager vindt dat hij geen psychotische belevingen heeft, zoals verweerster beweert. Maar buiten dat vindt hij dat het voor iemand die psychosegevoelig is helemaal niet goed is om van de buitenwereld afgezonderd te worden, wat door deze beperkingen juist aan de orde is bij hem. Daarnaast maakt het afnemen van zijn telefoon en laptop ook dat klager geen enkele dagbesteding heeft, hij gebruikte zijn telefoon en laptop ook om muziek mee af te spelen en spelletjes te doen.

Toen klager na 7 april 2021 gebruik wilde maken van de afdelingstelefoon werd hem dit meerdere keren geweigerd door de verpleging. Klager kreeg een briefje overhandigd waarin de afspraken stonden geschreven over met wie hij wel contact zou mogen opnemen: klager zou mogen bellen met zijn advocaat, de (vervangend) pvp, bewindvoerder, zijn moeder en zijn broer. Het briefje was echter niet voorzien van een datum en handtekening van een behandelaar, daarom ervoer klager dit als een ongeoorloofde beperking in het gebruik van communicatiemiddelen, die verder ging dan zoals aangezegd in de brief van 7 april 2021.

Klager heeft onder meer op 7 mei 2021 verzocht om contact met de politie op te mogen nemen om te informeren naar de stand van zaken van een aangifte die hij heeft gedaan van een gestolen snorfiets. Klager kwam deze snorfiets begin april tegen op Facebook en wilde dit aan de politie doorgeven en vragen naar de stand van zaken over de aangifte. Dit was echter niet mogelijk omdat de politie niet was opgenomen in het lijstje van personen die klager zou mogen bellen.

Klager heeft zowel een strafrechtadvocaat als een Wvggz-advocaat. Klager heeft verzocht hem via de afdelingstelefoon in contact te brengen met zijn Wvggz-advocaat en op een later moment hem in contact te brengen met zijn strafrechtadvocaat maar beide keren werd door de verpleging aangegeven dat klager bij het betreffende kantoor helemaal niet bekend was. Klager is er van overtuigd dat de verpleging helemaal niet naar de advocatenkantoren heeft gebeld. De Wvggz-advocaat staat als advocaat vermeld op de recentste twee zorgmachtigingen die ten aanzien van klager zijn afgegeven. En toen hij later diezelfde dag via zijn broer door middel van een doorschakelgesprek wel in contact werd gebracht met strafrechtadvocaat gaf zij aan de gebeurtenis op te schrijven en aan de pvp te vermelden. Ook het contact zoeken met DUO om navraag te doen over openstaande schulden werd niet toegestaan, aldus klager. Klager vindt het onrechtmatig dat hem de toegang tot zijn advocaat wordt onthouden en dat hij geen contact mag opnemen met de politie als daar aanleiding toe is.

Op 28 april 2021 werd de beslissing tot verlenen van verplichte zorg aangevuld met dat klager onder toezicht van de verpleging gebruik kan maken van de afdelingstelefoon om te bellen met zijn moeder, broer en bewindvoerder en dat hij op de afdelingscomputer, eveneens onder toezicht van de verpleging, zijn bankgegevens kan inzien.

Op 4 mei 2021 heeft klager er mee ingestemd dat hij zijn telefoon tweemaal per dag een uur bij zich mocht hebben, mits hij deze na afloop van de termijn door de verpleging zou laten controleren.

Dat ging goed, klager heeft geen oneigenlijk gebruik gemaakt van zijn telefoon. Desondanks is deze toch weer ingenomen.

Verweerster heeft in het verweerschrift aangegeven dat klager tijdens deze dagen belastende mailberichten zou hebben gestuurd, dit is niet juist volgens klager. Klager heeft ook geen berichten gepost op Facebook sites van 112 Veendam, zoals verweerster beweert in het verweerschrift.

Verzoek tot schadevergoeding:

Klager is van mening dat hem onrecht is aangedaan en dat dat hij daarvoor gecompenseerd dient te worden door Lentis in financiële zin.

De pvp heeft de onderbouwing van het verzoek tot schadevergoeding gebaseerd op het onderzoeksrapport van de Universiteit van Amsterdam "Schadevergoeding vragen aan een klachtencommissie als bedoeld in de Wet verplichte geestelijke gezondheidszorg; wat is billijk" uit 2019 en het daarin opgenomen forfaitair stelsel. Inmiddels is er een aangepaste versie van het forfaitaire stelsel, versie 2.0 beschikbaar waarbij bedragen voor vormfouten zijn verlaagd en waarbij cumulatie van fouten en bedragen aan een maximum wordt gebonden.

Uit de geschetste feiten is op te maken dat ten aanzien van klager sprake is van normovertredend handelen. Specifiek is de klacht gericht op het feit dat de zorgverantwoordelijke bij de beslissing niet heeft gehandeld naar de algemene uitgangspunten en criteria voor en doelen van het toepassen van verplichte zorg als bedoeld in artikel 2:1 lid 1; lid 2, lid 3, lid 6, lid 8 en lid 9, artikel 3:3 en artikel 3:4. En dat de zorgverantwoordelijke niet of niet juist heeft geoordeeld over de aanwezigheid van voldoende stoornisgerelateerd nadeel en over de proportionaliteit, subsidiariteit, doelmatigheid en veiligheid van de interventie(s).

De pvp acht op basis van het forfaitair stelsel 2.0 voor wat betreft de immateriële schade een bedrag van 800 euro billijk en zij verzoekt de commissie de door klager verzochte schadevergoeding toe te kennen dan wel een schadevergoeding toe te kennen tot een bedrag dat vanuit het oogpunt van billijkheid passend wordt geacht door de commissie.

Het verweer

Verweerster heeft, zakelijk en verkort weergegeven, het navolgende naar voren gebracht:

Verweerster licht toe dat klager in eerste instantie was opgenomen op de afdeling Eikenstein van de FPA Zuidlaren. Omdat op deze afdeling een aantal zaken niet goed liepen werd klager overgeplaatst naar de afdeling Cederborg B van de FPA Zuidlaren. Klager hield in eerste instantie dezelfde behandelaren van de afdeling Eikenstein. Toen klager meer psychotisch werd en ongelukkigerwijs ook de behandelaren van die afdeling beiden weggingen bij de FPA Zuidlaren, heeft verweerster de behandeling van klager overgenomen als hoofdbehandelaar.

Klager heeft in januari 2021 zijn antipsychotische medicatie gestaakt. Zijn voormalig behandelaren bespraken in maart 2021 met klager dat de medicatie hervat moest worden omdat hij opnieuw psychotisch was geraakt.

Vanuit de waan van klager dat er sprake is van een netwerk waarin diverse slechte activiteiten (pedofilie en seksueel misbruik) worden gepleegd verstuurd klager veelvuldig berichten naar anderen. Daarnaast is klager er van overtuigd dat medewerkers van de instelling waar klager in het verleden woonde, de HOD, vanuit de samenleving worden betaald om mensen psychotisch te maken of tot zelfmoord te drijven. Er zouden drones worden ingezet om mensen te beïnvloeden en psychotisch te maken. Klager is er van overtuigd dat op het dak van de kliniek een dure drone staat die middels laser het denken van mensen negatief beïnvloedt.

In de weken voorafgaand aan 7 april 2021 verspreidde klager veelvuldig via de communicatiemiddelen (o.a. mail, Facebook en WhatsApp) berichten waarin hij mensen beschuldigde van pedofiele activiteiten en dreigementen uitte als dat hij “op hen zou blijven jagen”. In deze berichten noemde klager een persoon met naam en toenaam en verspreidde diens foto en adres.

De moeder van deze persoon heeft haar beklag hierover gedaan bij de terreinbewaking van Lentis en gaf aan te overwegen aangifte te doen tegen klager wegens deze onterechte beschuldigingen.

Via de voormalig persoonlijk begeleider van klager van de afdeling Eikenstein bereikten verweerster tevens berichten dat klager meerdere personen lastig viel. Een oud maatschappelijk werker van klager heeft contact opgenomen met de persoonlijk begeleider van deze afdeling omdat hij door diverse mensen werd benaderd over de mate waarin ze zich belast en bedreigd voelden door de berichten van klager. Daarnaast hebben de hulpverleningsdiensten contact opgenomen met de terreinbewaking omdat klager veelvuldig belde met de hulpverleningsdiensten om melding te doen van het pedofielennetwerk, zodanig dat dit verstoring werkte voor de werkzaamheden van de hulpverleningsdiensten.

Omdat klager aanvankelijk alleen in de nachtelijke uren dergelijke berichten verspreidde, werd aanvankelijk in overeenstemming met klager afgesproken dat hij de laptop en telefoon in de nacht inleverde en zegde hij toe overdag niet dergelijke berichten te zullen versturen. Klager bleek echter toch door te gaan met het verspreiden van dergelijke berichten en realiseerde zich niet hoezeer hij anderen schade hiermee berokkende.

Derhalve heeft verweerster op 7 april 2021 besloten in het kader van verplichte zorg vanuit de zorgmachtiging de communicatiemiddelen in te nemen om ernstig nadeel voor anderen en voor klager zelf af te wenden.

Toen bleek dat klager via de afdelingstelefoon alsnog diverse mensen wilde bellen en er aanwijzingen waren dat klager op die wijze doorging met het uiten van zijn beschuldigingen, is op 28 april 2021 een beperking aangezegd in welke mensen hij wel en niet mocht bellen met de afdelingstelefoon.

Verweerster wil benadrukken dat de beperking niet alleen is opgelegd door de signalen dat er aangiftes die tegen klager zouden zijn gedaan maar ook om de bedreigingen, die verweerster deels zelf heeft gezien, die hij uitte jegens derden. Vrijwillige afspraken blijken niet te maken, klager houdt zich hier niet aan.

Begin mei is geprobeerd om klager tweemaal per dag een uur zijn telefoon bij zich te laten houden en daarna te controleren welke acties klager had verricht. Na dit weekend heeft de verpleging van de afdeling waar klager verblijft van de voormalig maatschappelijk werker tientallen mailberichten ontvangen die klager had verstuurd. Onder meer over de drones op het dak van de kliniek. De terreinbewaking heeft bericht ontvangen van de moeder van de persoon die klager eerder had benaderd, dat zij door klager was benaderd via WhatsApp waarbij klager in het bericht een foto van haar zoon had geplaatst. Zij gaf aan de terreinbewaking aan dat zij aangifte had gedaan en opnieuw melding zou maken van de contacten bij de politie als klager hier niet mee stopt.

Daarnaast blijkt bij de controle van de telefoon dat klager een foto van zijn behandelaar heeft geplaatst op zijn Facebook pagina met daaronder de tekst “dit is de ‘professional’ van Lentis”. Klager heeft dit op verzoek van de verpleging weer verwijderd.

Dat was reden voor verweerster om de beperkingen weer te hervatten, zoals ook vooraf duidelijk gemaakt aan klager.

Verweerster erkent dat er mogelijk vanuit het team van de verpleging onduidelijkheid bestond over welke contacten wel toegestaan moesten worden en welke niet, die vraag heeft verweerster echter niet bereikt. Klager moet ten allen tijde de mogelijkheid hebben om contact op te nemen met zijn moeder en zus en bewindvoerder, zijn advocaten en met de politie, zowel om navraag te doen naar door hem gedane aangiftes als om aangifte te kunnen doen.

Wel is de ervaring van verweerster dat op het moment dat als er aangifte wordt gedaan, er soms maanden geen reactie komt van de politie, dus verweerster acht het feit dat klager nog niets heeft gehoord over eventuele aangiftes die tegen hem zijn gedaan, niet vreemd en dit zegt dus niet dat er dan ook daadwerkelijk geen aangifte tegen klager zou zijn gedaan.

Overwegingen en conclusies van de klachtencommissie

Ten aanzien van de ontvankelijkheid en de bevoegdheid

Op grond van artikel 10:3 Wvvgz kan de betrokkene, de vertegenwoordiger of een nabestaande van betrokkene een schriftelijke en gemotiveerde klacht indienen bij de klachtencommissie over de nakoming van een verplichting of een beslissing op grond van de in dat artikel opgesomde artikelen uit de Wvvgz.

De klachtencommissie kan de klachten op basis van het klachtenreglement van de Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen, laatstelijk vastgesteld op 1 april 2020, beoordelen.

De klacht is gericht tegen de beslissing om verplichte zorg te verlenen in de vorm van het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen.

Uitgangspunt in de Wvvgz is blijkens artikel 2:1 lid 6 onder a, dat wensen en voorkeuren van de betrokkene ten aanzien van verplichte zorg worden gehonoreerd, tenzij betrokkene niet in staat is tot een redelijke waardering van zijn belangen of acuut levensgevaar dreigt voor betrokkene of er een aanzienlijk risico is voor een ander op onder meer levensgevaar, ernstig lichamelijk letsel, immateriële of financiële schade.

In dit geval is in de beslissingen van 7 en 28 april aangegeven dat klager niet in staat wordt geacht tot een redelijke waardering van zijn belangen ter zake.

Dat betekent dat de verplichte zorg, waar klager zich tegen verzet, op grond van de artikelen 3:1 en 3:3 Wvvgz kan worden verleend indien het gedrag van een persoon als gevolg van zijn psychische stoornis leidt tot ernstig nadeel. Hierbij geldt dat dit een uiterste middel is, dat er geen mogelijkheden voor zorg op basis van vrijwilligheid zijn, er geen minder bezwarende alternatieven met het beoogde effect zijn, het verlenen van verplichte zorg, gelet op het beoogde doel van verplichte zorg evenredig is en redelijkerwijs te verwachten is dat het verlenen van verplichte zorg effectief is.

Klager is opgenomen met een zorgmachtiging, geldend tot en met 8 oktober 2021, waarin als vorm van verplichte zorg onder meer is opgenomen zorg in de vorm van het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen.

Verweerster heeft in de beslissingen van 7 en 28 april 2021 benoemd dat klager ter zake van het gebruik van de communicatiemiddelen wilsonbekwaam wordt geacht. De klachtencommissie kan zich vinden in deze beoordeling van verweerster.

Verweerster heeft ter zitting benoemd dat niet alleen de dreiging van de aangiften die tegen klager zouden zijn gedaan de reden is van de opgelegde beperkingen, maar dat zij ook berichten van anderen heeft gekregen. De commissie ziet geen redenen om hieraan te twijfelen. Gezien vanuit het oogpunt van professionaliteit van zowel verweerster als de verpleging van de afdeling waar klager verblijft mag de commissie aannemen dat de informatie die is opgenomen in het dossier en ter zitting is gegeven over de mailberichten en de berichten op onder meer Facebooksites vanuit klager, berusten op waarheid. Klager is wisselend in zijn uitleg hierover. Enerzijds ontkent hij berichten te hebben gepost, anderzijds heeft hij dit niet ontkend, hij geeft ook aan dat hij achter de beweringen staat die hij heeft gedaan. Tijdens de zitting is gebleken dat voor klager zwaar weegt dat er aangifte zou zijn gedaan tegen hem. Volgens hem is het niet mogelijk dat de mensen om wie het zou gaan weten waar hij is.

Daarom kan het volgens klager niet waar zijn dat mensen zich bij de terreinbewaking van Lentis hebben gemeld en dat zij hebben gezegd dat zij mogelijk aangifte zouden doen tegen hem. De klachtencommissie wil benadrukken dat ook zonder de mensen die zich bij de terreinbewaking van Lentis zouden hebben gemeld, er genoeg informatie is waaruit blijkt dat klager zijn communicatiemiddelen niet op de juiste manier gebruikt.

De berichten die door klager zijn verstuurd die verweerster hebben bereikt zijn dusdanig belastend voor klager dat er sprake is van ernstig nadeel. Er is daadwerkelijk sprake van een aanzienlijk risico voor maatschappelijke teloorgang van klager maar ook voor immateriële en materiele schade van derden en de algemene veiligheid van personen is in gevaar gebracht door de berichten die klager heeft geuit op verschillende wijzen.

Dit betekent dat beoordeeld moet worden of is voldaan aan de criteria van subsidiariteit, doelmatigheid, proportionaliteit en veiligheid. De klachtencommissie is van oordeel dat daaraan is voldaan. Inname van de communicatiemiddelen is de enige effectieve manier. Eerst is getracht met klager tot overeenstemming te komen, zoals ook rond 4 mei weer is geprobeerd, maar dat heeft niet tot een goed resultaat geleid. Terecht en op goede gronden is besloten om over te gaan tot beperking van communicatiemiddelen. Om misverstanden te voorkomen adviseert de commissie om in de beperkende maatregel duidelijk op te nemen met welke personen, klager wel zelf contact mag hebben en op welke manier.

De commissie constateert dat de beslissingen van 7 en 28 april 2021 voldoen aan de formele vereisten vanuit de Wvvgz. Het is de commissie niet gebleken dat klager is ontzegd om contact te hebben met zijn advocaten, ook voor belemmering van het contact met de pvp heeft de commissie geen aanwijzingen gevonden. De Regionale klachtencommissie Wvvgz verklaart de klacht over de beslissingen van 7 en 28 april 2021 om verplichte zorg te verlenen in de vorm van het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen, **ongegrond**.

Verzoek tot schadevergoeding

Het verzoek tot schadevergoeding is in een later stadium aangevuld, hetgeen tot gevolg had dat het ten tijde van de zitting nog niet was voorgelegd aan de Raad van Bestuur als verwerende partij, voor een reactie. Ter zitting is besproken dat het schadevergoedingsverzoek voor verweer zou worden voorgelegd indien daarvoor nog aanleiding is, nadat de klachtencommissie een beslissing heeft genomen op de klacht. Nu de klachtencommissie de klacht ongegrond heeft verklaard ziet zij geen aanleiding om schadevergoeding toe te kennen. Er is dan ook geen noodzaak meer om het verzoek tot schadevergoeding nog aan de Raad van Bestuur voor te leggen.

Het verzoek tot schadevergoeding wordt afgewezen

Beoordeling

De Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen verklaart de klacht over het toepassen van verplichte zorg in de vorm van de beslissingen dd. 7 en 28 april 2021 om verplichte zorg te verlenen in de vorm van het aanbrengen van beperkingen in de vrijheid het eigen leven in te richten, die tot gevolg hebben dat betrokkene iets moet doen of nalaten, waaronder het gebruik van communicatiemiddelen **ongegrond**.

Voorts wijst de Regionale klachtencommissie Wvvgz Groningen het verzoek tot schadevergoeding af.

Vervolg

Conform artikel 10:7 Wvvgz kan betrokkene, de vertegenwoordiger, de zorgaanbieder of een nabestaande van de betrokkene nadat de beslissing door de Regionale

klachtencommissie Wvggz Groningen is genomen, een schriftelijk en gemotiveerd verzoekschrift worden ingediend bij de rechtbank Noord-Nederland ter verkrijging van een beslissing op de klacht.

Aldus gegeven te Zuidlaren op 18 mei 2021, door de voorzitter en de leden, in aanwezigheid van de ambtelijk secretaris.

-----
ambtelijk secretaris klachtencommissie

Secretariaat:

Regionale klachtencommissie Wvggz Groningen
Postbus 128
9470 AC ZUIDLAREN

Deze uitspraak is verstuurd op 4 juni 2021.